

РЕШЕНИЕ

№ 8604

гр. София, 13.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4249** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.190а, ал.3 от Закона за водите (ЗВ).

С Решение №6748/08.11.2023 година, постановено по адм. дело №4978/2023 година по описа на Административен съд София-град, АССГ, II о., 76-ти състав е отхвърлил жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписанията съдържащи се в Констативен протокол № 07-03-38 /16.03.2023 г., издаден от инспектори в регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“- Ю. Централна България при Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по отношение на предписанието по раздел V,т.2 „Да се възстанови техническата изправност на основния изпускател“.

С Решение №5045/24.04.2024 година по адм. дело №709/2024 година по описа на Върховния административен съд, ВАС-Трето отделение е обезсилил първоинстанционното решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ. Установеното по делото касационно основание за недопустимост на първоинстанционното решение се изразява в ненадлежащото конституиране на

ответниците по делото.

При новото разглеждане на делото, жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДП УСЯ) не се представлява.

Ответниците главен инспектор С. К. и инспектор С. П. в РО „Ю. Централна България“-офис С. З. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) не се явяват и не се представляват в съдебно заседание, но от процесуалния им представител-служител с юридическо образование З. е депозирано писмено становище за неоснователност на жалбата. Заявено е искане за присъждане на разноски.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно от фактическа страна, че язовир „Долно С.“, област С. З. е публична държавна собственост съгласно АПДС № 9727 от 02.04.2020 година и представлява имот с идентификатор 22808.62165, [населено място], област С. З.. Същият е собственост на жалбоподателя ДП УСЯ, който е и оператор на язовирната стена и съоръженията към нея.

Със Заповед № 776/22.12.2021 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор са определени длъжностните лица (сред които и ответниците-т.54 и т.59 от заповедта), които на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

От съдържанието на процесния КП се установява, класификацията на язовира по

чл.141а, ал.1 и ал.2 ЗВ: малък; по чл.141б, ал.1 ЗВ по степен на потенциална опасност: първа висока степен на потенциална опасност; категория по чл.11, ал.1 от Наредба № 13 от 29.01.2004 г. за условията и реда за осъществяване на техническата експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, изд. на осн. чл.141, ал.2 ЗВ: първа.

В съответствие с обективизираните в процесния КП установявания, направени след подробен обход и оглед на язовирната стена, на място има изпълнен основен изпускател, който е отворен и през него преминават водни количества. При извършените пробни манипулации по време на проверката, изпускателният кран отваря и затваря, но не уплътнява докрай и преминаването на водни количества не спира. С оглед на това фактическо установяване и на основание чл.190а, ал.2 ЗВ е дадено процесното предписание с т.V.2 от КП, а именно да се възстанови техническата изправност на основния изпускател на язовира.

Установява се най-сетне и това, че проверката е извършена в присъствието на трима представители на жалбоподателя, посечени с имена и и заемани длъжности.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи.

Не е налице основание за повтаряне на проверката за допустимост на жалбата, осъществена при първоначалното разглеждане на делото.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, вр. чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ. КП е съставен от административен орган и съдържа разпоредителна част, създаваща конкретно задължение за адресата.

Оспореното предписание, обратно на доводите на жалбоподателя, е дадено от надлежно оправомощени от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. По въпроса са компетентността на ответника е формирана трайна съдебна практика на Върховния административен съд (Решение № 3597 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 831/2024 г., III о.; Решение № 3598 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 830/2024 г., III о.; Решение № 3417 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 201/2024 г., III о.; Решение № 3177 от 15.03.2024 г.

на ВАС по адм. д. № 5166/2023 г., III о.; Решение № 2883 от 12.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9149/2023 г., III о. и др.)

Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършената проверка и всички реквизити във връзка с относимите факти са изяснени. При извършването на проверката е присъствал представител на собственика на язовира и се е запознал с направените установявания и дадените предписания, с което е обезпечено правото му на участие и защита в административното производство. Фактическите установявания в административното производство относно състоянието на язовира не се и оспорват с жалбата до съда

Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено от председателя на ДАМТН лице се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение на последните е да ги изпълняват- чл. 190а, ал. 2 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДП УСЯ като собственик на съоръжението.

Оспореното предписание дадено при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание.

П. намира законата си опора в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, вр. чл. 106, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние.

Целта предписанието е да предизвика промяна в реалното състояние на язовира, описано към момента издаването му, а че то е такова, каквото е изложено в КП, не се оспорва и от жалбоподателя. Легитимният обществен интерес изисква язовирите да се поддържат в техническа изправност.

Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност.

Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието,

подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не регламентира такъв срок.

Въз основа изложеното, съдът намери жалбата на ДП УСЯ срещу оспореното с нея задължително предписание, дадено с процесния констативен протокол, за неоснователна.

На основание чл.143, ал.3 АПК правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено (преди приключване на устните състезания по делото пред всяка една съдебна инстанция), като е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Неговият размер, при съобразяване с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37, ал.1 ЗПП, броя на проведените съдебни заседания, типизираната защита, осъществена от процесуалния представител З. по този вид дела, съдът определя в минималния установен размер- 100 лева, като на основание чл.226, ал.3 АПК присъжда възнаграждение общо в размер на 300 лева за всички съдебни инстанции дотук.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.226, ал.3, вр. чл.143, ал.3, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу задължително предписание, дадено с Констативен протокол №07-03-38/16.03.2023 г. от главен инспектор С. К. и инспектор С. П. в РО „Ю. Централна България“-офис С. З. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК] д заплати на ДАМТН- ГД „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ сумата от 300 (триста) лева, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: